

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-UM/10417/13/9S-JČK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 12. 2014, č. j. 10 Na 94/2013 – 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností shora označené usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), jímž bylo odmítnuto jeho neurčité podání ze dne 19. 9. 2013, kterým se domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného v záhlaví tohoto rozhodnutí.

[2] Usnesením ze dne 9. 1. 2015, č. j. 9 As 317/2014 – 7, byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. V reakci na to požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Usnesením ze dne 5. 2. 2015, č. j. 9 As 317/2014 – 16, byla jeho žádost zamítnuta a byla mu poskytnuta nová lhůta 1 týdne k doložení splnění podmínky právního zastoupení v řízení o kasační stížnosti.

[3] Citované usnesení bylo stěžovateli doručeno ve čtvrtek 12. 2. 2015. Podle ustanovení § 40 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), končí lhůta stanovená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta ke splnění uložené povinnosti tedy marně uplynula ve čtvrtek 19. 2. 2015. Stěžovatel na výzvu obsaženou v citovaném usnesení reagoval podáním ze dne 19. 2. 2015, v němž pouze vyjádřil svůj nesouhlas s postupem krajského soudu i Nejvyššího správního soudu v různých fázích řízení a zároveň sdělil, že povinnost k předložení plné moci splnit nehodlá.

[4] Z ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Povinné zastoupení advokátem je tak jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele shora citovaným usnesením k odstranění uvedeného nedostatku podmínky řízení, ten jej však neodstranil a soudu sdělil, že jej ani odstranit nehodlá. Nejvyšší správní soud proto postupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, neboť se jedná o vadu, která brání meritornímu projednání věci.

[5] Jelikož kasační stížnost byla odmítnuta, podle ustanovení § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu